

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 15946

Tarih : 14.01.2026

10/3631

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Şüpheli kadın ölümlerinin ve kaybettirilmelerinin tüm boyutlarıyla incelenmesi, soruşturmalardaki ihmallerin ve olası kasıtların açığa çıkarılması, söz konusu olaylarda kamu görevlilerinin sorumluluklarının tespiti ve kadınların yaşam hakkını esas alan bir adalet politikasının oluşturulması amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Ayten KORDU

Tunceli Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de son yıllarda artan kadın cinayetleri ve özellikle “şüpheli kadın ölümleri” olarak kayıtlara geçen vakalar, kadınların yaşam hakkının sistematik biçimde ihlal edildiğini ortaya koymaktadır. Kadınların ölümü, kaybettirilmesi ve şiddete uğraması karşısında yürütülen soruşturmaların büyük bir kısmı ya etkisiz bırakılmakta ya da olaylar hızla “intihar”, “kaza” ya da “belirsiz” olarak kayda geçirilerek kapatılmaktadır. Bu durum, yalnızca bireysel vakaların değil, yapısal bir cezasızlık ve erkek egemen adalet anlayışının varlığına işaret etmektedir.

Bu tablonun en çarpıcı örneklerinden biri, üniversite öğrencisi Gülistan Doku’nun 5 Ocak 2020 tarihinde Dersim’de kaybolmasıdır. Aradan geçen altı yıla rağmen Gülistan’ın akıbeti hâlâ bilinmemektedir. Kaybolduğu bölgedeki MOBESE ve HTS kayıtlarının temin edilememesi, arama faaliyetlerinin etkin yürütülmemesi, ilk 48 saatin kaybedilmesi ve soruşturmanın uzun süre tek bir senaryoya hapsedilmesi, bu dosyanın etkin biçimde soruşturulmadığını göstermektedir. Dosyada üçüncü kişiler ve üst düzey kamu görevlileri hakkında ileri sürülen iddialara rağmen bağımsız ve şeffaf bir inceleme yapılmamıştır.

Benzer bir tablo Rojin Kabaiş’in şüpheli ölümü dosyasında da görülmektedir. Van’da, 27 Eylül 2024 tarihinde, kaldığı yurttan ayrıldıktan 18 gün sonra 15 Ekim 2024 tarihinde göl kenarında cansız bedeni bulunan üniversite öğrencisi Rojin Kabaiş’in ölümüne ilişkin soruşturmada, Adli Tıp Kurumu raporunda iki farklı erkeğe ait DNA örneklerinin tespit edilmesine rağmen, olayın “ölüm sonrası çevresel temas” olarak değerlendirilmesi, soruşturmanın yüzeysel ve örtbas edici bir yaklaşımla yürütüldüğünü açıkça göstermektedir. Güçlü şüphelere ve delillere rağmen olayın hızla “intihar” olarak sunulması, kadınların ölümü söz konusu olduğunda devletin soruşturma refleksinin nasıl devre dışı bırakıldığını göstermektedir. Bu anlamda Gülistan Doku ve Rojin Kabaiş vakaları, Türkiye’de kadınların kaybettirildiği, öldürüldüğü ve dosyalarının kapatıldığı bir adalet pratiğinin simgeleri haline gelmiştir.

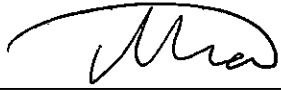
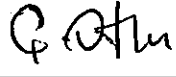
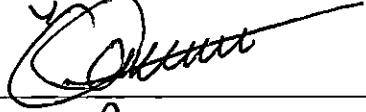
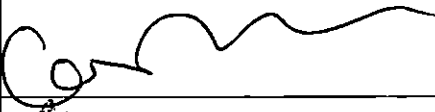
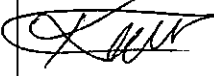
Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu’nun 2025 yılı raporu, bu yapısal sorunun boyutlarını sayılarla ortaya koymaktadır. 2025 yılında 294 kadın öldürülmüş, 297 kadın ise şüpheli şekilde ölü bulunmuştur. Yani şüpheli kadın ölümleri, artık kadın cinayetlerini bile aşmıştır. Son beş yılda en az 1267 şüpheli kadın ölümü kaydedilmiş, aydınlatılan vakaların

önemli bir bölümünde bu ölümlerin aslında kadın cinayeti olduğu ortaya çıkmıştır. Buna rağmen dosyaların büyük bölümü etkin biçimde soruşturulmamış ve failler cezasız kalmıştır.

Rapora göre 2025 yılında öldürülen kadınların 203'ü aile üyesi erkekler tarafından katledilmiştir. Kadınların yüzde 61'i kendi evlerinde öldürülmüş, yani en "güvende" olmaları gereken mekânlar, en tehlikeli alanlara dönüşmüştür. 23 kadın hakkında koruma kararı bulunmasına rağmen öldürülmüş, yüzlerce kadının ise koruma talep edip etmediğine dair kayıt dahi tutulmamıştır.

Şüpheli kadın ölümlerinin etkin biçimde soruşturulmamasının arkasında, kadınların yaşamını ikincil gören tekçi ve erkek egemen bir zihniyet yatmaktadır. Erkek şiddeti sistematik biçimde görünmez kılınmakta, kadınların ölümü "olağanlaştırılmakta" ve adalet mekanizması erkek failleri koruyan bir yapıya dönüşmektedir. Bu durum, kapitalist patriyarkal sistemin kadın yaşamını değersizleştiren karakterinin bir sonucudur.

Sonuç olarak şüpheli kadın ölümlerinin ve kaybettirilmelerinin neden aydınlatılamadığı, delillerin neden toplanmadığı, soruşturmalardaki ihmallerin ve olası kasıtların nasıl örtüldüğü, kamu görevlilerinin sorumluluklarının neden yerine getirilmediği ve cezasızlık politikasının hangi mekanizmalarla sürdürüldüğünün ortaya çıkarılması artık ertelenemez bir zorunluluktur. Bu nedenle, kadınların yaşam hakkını esas alan gerçek bir adalet anlayışının inşa edilebilmesi için, başta şüpheli vakalar olmak üzere kadın ölümlerinin ve kaybettirilmelerinin tüm boyutlarıyla ele alınacağı, sorumluların tespit edileceği ve yapısal sorunların açığa çıkarılacağı kapsamlı bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasına acil ihtiyaç bulunmaktadır.

1	MERAL DANIŞ BEŞTAŞ	ERZURUM	
2	ÇİÇEK OTLU	İSTANBUL	
3	HAKKI SARUHAN OLUÇ	ANTALYA	
4	HALİDE TÜRKOĞLU	DİYARBAKIR	
5	ÖZGÜL SAKİ	İSTANBUL	
6	AYŞEGÜL DOĞAN	ŞIRNAK	
7	MEHMET RÜŞTÜ TIRYAKİ	BATMAN	
8	ZÜLKÜF UÇAR	VAN	
9	KAMURAN TANHAN	MARDİN	
10	HÜSEYİN OLAN	BİTLİS	
11	SEVİLAY ÇELENK ÖZEN	DİYARBAKIR	
12	YILMAZ HUN	IĞDIR	
13	ÖZNUR BARTİN	HAKKARİ	
14	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
15	NEJLA DEMİR	AĞRI	
16	FERİT ŞENYAŞAR	ŞANLIURFA	
17	CEYLAN AKÇA CUPOLO	DİYARBAKIR	
18	İBRAHİM AKIN	İZMİR	
19	KEZBAN KONUKÇU	İSTANBUL	
20	MAHMUT DİNDAR	VAN	